

ՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ

Ո՛հ, զինչ դէմք դեղատեսիլ և վառ յելուչ գոգցես հրեշտակ իմն 'ի մարմնի, որոյ չքնաղ երեսք՝ լուրջ և զուարթ, յայտ առնեն զհոգւոյն սրբութիւն և զազնուականութիւն. վարսք իւր դեղածուփք դանգրեալք, ծածանին վարդազոյն յայտս իւր և անտի շնորհաշուք իմն թեքեալք զեղանին զուսովք և դեղածփին 'ի քաղցրաշունչ զեփիւռիցն գարնանայնոյ : Խորհո՛ւրդք բազմահոգք և վիշտք դառնակակիծք դեռ չեն ինչ խորշովեցուցեալ զճակատ նորին աչք իւր գոգցես իբրեւ զջինջ հայեւի զանմեղութիւն արտին 'ի դէմն ածեն, զնոյն և ընդ նոսին այտք իւր վարդադեղք եւ քնքուշք, զորս մերթ ընդ մերթ հոգովք իւր ոսկեթելք քաղարկեն : Հոգի նորին ազատ յամենայն կանխակալ դատողութեանց, զգաղափարս ակործան և եթ ըմբռնէ. մարմին նորին չեւ եւս է խանարհեալ 'ի ծունր առաջի գարշելի կռոյն ագահութեան, փառասիրութեան և այլ բազմաթիւ ցանկութեանց. կասկածամտութեանն աղետաբեր փոթորիկք չեւ եւս են խանգարեալ զտուրք գաղափարս մտաց նորին. իսկ ակտք ժանտաժուտ մոլութեանց ոչ բնաւ գտանեն 'ի նմա տեղի հանգստեան, և զսրհուրանօք իմն փախչին և երկնային իսկ հայել 'ի սրբութիւն նորա, որպէս խաւարն փսիւլի տուղեալ յոչեութիւն 'ի լուսաճաճանչ ճառագայթից արեգական. աշխարհ համայն թուի նմա ծաղկաւէտ և դալորադեղ իմն բուրաստան, որոյ զինքն կտրծէ լինիլ թաղաւոր և տիրող, ոչ ունելով երբէք զճաշակ փտաց և նեղութեանց և տառապանաց կենցաղոյս : Ի հակիրճ բան, մանուկն զնմանութիւն նախաստեղծիցն բերէ յաշխարհի աստ, որք 'ի դրախտին զանմեղութեան կեանս վա-

րէին՝ անգիտակ 'ի ծանօթութենէ բարւոյն և չարի, և զորս տէր և իշխան եղեալ էր Աստուծոյ 'ի վերայ ամենայն արարածոց. և որպէս նոքա ոչ անսալով պատուիրանաց տեսնն Աստուծոյ խաբեալ 'ի խորամանկ և 'ի սրտայօդ բանից բանսարկուին՝ կորուսին զամենայն զփառսն զայնոսիկ, մերկացան 'ի լուռեղէն պատմութեանէն անմեղութեան և զրկեցան յաստուածային երանաշնորհ տեսութենէն. սոյն պէս և մանուկն պատրեալ յաշխարհային ցանկութեանց և զնոցին հրապուրանաց երթեալ զհետ, տակաւ առ տակաւ կորուսանէ զամենայն ինչ զոր ունէրն. զի իբրեւ զծուխ ցնդական 'ի բաց գնան 'ի նմանէ մանկական զուարճութիւնքն այնքիկ՝ սուրբք և անմեղք. հեշտութիւնք և մոլութիւնք թշնամիք գեղոյ, ուժոյ և կենաց մարդկան, եղծիչք իմացական կարողութեանց իբրեւ զմոռախոռոչ մթին և իբրեւ զամպրտ թանձրամած ոչ տան թոյլ ցոլանալ ըստ բնաւորեալ պայծառութեն և տան բառնալ և կորուսանել զեօթնարփեան շնորհաց զնշոյլս, որով հագին մնայ 'ի մթութեան, մարմինն իսկ իբրեւ խորշակահար 'ի տապոյ եռանդեանն սուշորեալ բորբոքի 'ի կատարումն իւրոց կրից, կորուսանէ զբարեկազմութիւն իւր և զվայելչութիւն և տարաժամ խամրեցուցանէ զքանչելի գեղ երեսացն. հալի իբրեւ զմոմ, և յետ համայնից իբրեւ շուշան չեւ և հասեալ 'ի ժամ երեկոյին (ծերութեան) վաղաթառամ լինի, որով զրկի ոչ յայսրմ և եթ կենաց՝ այլ և 'ի հանդերձելոցն. այլ կարէր զերծ լինել 'ի չարեացս յայսցանէ պահելով զանմեղութիւն մանկական և ունկն դնելով պատուիրանաց իւրոց ծնողաց, հաւատարիմ բարեկամաց եւ խոհական խրաւատուաց, որք յաճախակի 'ի լուր նը-

մին զաստուածայինն երկրորդն զման

Ապա յայտ յայցանէ է թէ՛ մանկութիւնն գեղածիծաղ, հասակն անմեղ՝ ճշգրիտ պատկեր է երջանկութեան, երջանկութեանն որում բազումք ի մարդկանէ ցանկանալով ցանկան և փափաքին, այլ ոչ կարեն հասանել այնչափ. զի որոնեն անդ՝ և յայնպիսի տեսչիս՝ յորս անհնարին է գտանել. Նա իբրև զհայելի՝ զնորհաց աստուածութեան զճառագայթս յինքն անդրադարձուցեալ ցողացուցանէ։ Աստուած իսկ մանուկ լինելով փառաւորեաց լուսնաբերութիւն և զնորհա անմեղ մանկութեան։ Նա սիրէր զմանկունս և օրհնէր զնոսա, վասն որոյ յանդիմանեաց իսկ զմանա յաշակերտացն՝ որք ոչ թոյլ տային այնոցիկ յինքն մերձենալ. «Թոյլ տուք, ասէ, և մի՛ արգելուք զգոսա գալ առ իս. զի այդպիսեացդ է արքայութիւն երկնից»։ Եւ որ մեծն է, նա քան զամենայն հասակս մարդկան զմանկութիւնն գերազանց կացոյց, ասելով թէ՛ «Որ ոչ դարձցի և եղիցի իբրեւ զմանուկ, ոչ կարէ մտանել յարքայութիւն երկնից»։

Յնձա՛ արդ և ուրախացիր ո՛ մանկութիւն որ գիտես կամ յաջողեալ իցես պահել միշտ զայդ շնորհ գերազանց, զոր չիցեն շրթեալ հրապոյրք չար ընկերաց, զուարճացիր անտրտում բերկրանօք և յաւեժ երջանկութեամբ, քանզի ազատ են միտք ի չար խորհրդոց, հանդարտ է սիրտ ի յուզմանց չար կրից, երթ զհետ Տեսառն, որ կուզէ զքեզ սիրով և քաղցրութեամբ. զգոյշ լեր յամենայն առթիւ որք յափշտակել ժպրհին զանմեղութիւն քո, եւ երանի է քեզ եթէ մահու չափ ճգնեալ մինչ ցլախճան պահել կարիցես զայդ պարգեւ աստուածատուր։

Պատո՛ Գ. Զանադ—Գալեցի
Աշտ. Ժառ. Վարժարանի։

ԵՐԵՄԵԱՆԻ ԲԱՆԻՔԻ

Տեղւոյս Սքնէ՛ծի Հրէից Թախա մագլուխը մի քանի տարի առաջ Ռուսաստան կ'երթայ և Սինաիոկի մը շինութեան համար վեց հազար լիրայի չափ ստակ կը հաւաքէ. կը վերադառնայ և նոյն շինութիւնը կ'առնէ. երկրորդ անգամ եւս կ'երթայ առաջին շինութեան մնացորդը լրացնելու պատրուակաւ մօտ երեք հազար լիրա կը ժողովէ. այս տեղ կուգայ անձնական շէնք մի կը կառուցանէ իբր և կամուստիւր շինած Սինաիոկին։ Տեղս գտնուող Հրէայք, որք զանազան տէրութեանց հպատակ են, խմանալով գործուած նենգութիւնը, կը հեռագրեն Ռուսաստան և կըստուգեն Թախամագլուխին բերած ստակին քանակը. յետոյ կը բողոքեն Հիւպատոսաց և նոյա ազգեցութեամբ բանտարկել կը տան ներկայ ամոյս մէջ կառավարութեան դուռը և ցարդ բանտն է։

— Բեթլէհէմի վերջին անցից առթիւ Տէրութեան կողմանէ Յունաց Վանուց տեսուչը փոխուեցաւ և ըստ ծնունտ նայելով տխրի փոխուին նոյն պէս Լատինաց Վանուց Տեսուչը, Թուտովանահայրը և վարժապետը մի եւ նոյն առթիւ։

— Ամոյոս 22ին Բ. դռնէն եկած հեռագրոյն համաձայն տեղոյս կառավարութիւնը Յունաց Աւագ Թարգմանը բռնել տարով հազարապետին կը տայ. և նա մօտ երեսուէն զինուորով Յոսիանէ կիջնցնէ և անտի չոգենաւ դռնելով ի Պօլիս կը տանին. տակաւին ասոր ստոյգ պատճառը չը գիտցուիր։

— 28ին Գեր. Կարապետ Ս. եպիսկոպոսը Գամասկոս զրկուեցաւ Ս. աթոռոյն կողմէն նոյն տեղւոյն ժողովրդեան հոգեւոր մխիթարութեան և մանաւանդ նորաշէն Ս. Սարգիս Եկեղեցւոյ օծման համար։